

РЕШЕНИЕ

№ 767

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000853 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Въззивното производство по реда на чл.258 и сл.ГПК е образувано по въззивна жалба на «Рила инфо Клъстер»ООД, ЕИК 202530946, представлявано от управителя И. Н. насочена против Решение № 945/24.07.2023 г., постановено по т.д. № 1080/2022 г. по описа на СГС, ТО, с което по предявен иск с правно основание чл.231, ал.3 ДОПК от НАП София въззивното дружество е прекратено на основание чл.231, ал.4 ДОПК.

От неконкретните и общи оплаквания във въззивната жалба може де се заключи, че същите са за постановяване на атакувания съдебен акт при съществено нарушение на съдопроизводствените правила - едностранчива и превратна преценка на приобщените доказателства, както и за необоснованост.

Поддържа се по делото да не било установено да е налице издаден акт, с който да са установени публични задължения, дължими от оспорващия, поради което и налице били съмнения относно това кой бил носител на задължението.

Като правен резултат от развитите оплаквания се иска отмяна на атакуваното решение и по съществото на спора отхвърляне на предявения иск.

В отговора по въззивната жалба насрещната страна е оспорила развитите в нея доводи и поддържа правилност на обжалваното решение.

Софийският апелативен съд в настоящия състав, в рамките на правомощията си по чл.269 ГПК, след самостоятелна преценка на приобщените пред първоинстанционния съд доказателства във връзка с формулираните във въззивната жалба оплаквания, като съобрази твърденията и доводите на страните, приема следното:

СГС е бил сезиран с предявен иск с правно основание чл.231, ал.3 ДОПК от Главен

публичен изпълнител при ТД на НАП София против „Рила инфо Клъстер“ООД.

Твърдяло се е в исковата молба, че пред ТД на НАП София било образувано изпълнително дело № 180587706/2018 г. срещу „Страга Софт“ЕООД, ЕИК 200541777 за нирудително събиране на вземания в общ размер от 361 012,24 лв., от които главница в размер на 283 188,25 лв., лихва в размер на 76 323,99 лв. и нелихв. част от 1 500 лв.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки от 16.02.2022 г. бил наложен запор върху притежаваните от „Страга Софт“ЕООД дружествени дялове в капитала на „Рила инфо Кръстер“ООД, връчено на последното дружество на декларирания от него електронен адрес за кореспонденция на 23.02.2022 г.

Със запорно съобщение от 16.02.2022 г. бил наложен и запор върху дружествените дялове на „Страга Софт“ЕООД в ответното дружество, който запор бил вписан в ТР по партидата му на 22.02.2022 г.

Съответно - на 04.03.2022 г. на „Рила инфо Кръстер“ООД било връчен изявление по смисъла на чл.231, ал.3 ДОПК за прекратяване участието на „Страга Софт“ЕООД с действие на изявление за напускане на съдружник. До изтичане на установения от закона тримесечен срок ответното дружество не изплатило по сметка на публичния изпълнител припадащата се на съдружника част от имуществото, определена по реда на чл.125, ал.3 ТЗ и вземането не било удовлетворено.

Предвид изложеното се поддържа да са налице всички предпоставки за предявяване и уважаване на иск с правно основание чл.231, ал.3 ДОПК, с което ответното дружество се прекрати и се открие производство по ликвидация.

„Рила инфо К.“ООД не е подало отговор по исковата молба.

В срока за това е депозирано „възражение“, в което поддържа несъстоятелност на исковата молба.

Софийският апелативен съд в решаващия състав, съобразно правомощията си по чл.269 ГПК, като извърши служебна проверка относно допустимостта на обжалваното решение, както и относно неговата правилност във връзка с оплакванията във въззивната жалба, и след самостоятелна преценка на приобщените доказателства, приема следното:

Действията по обжалване на първоинстанционния акт са процесуално допустими – предприети са в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивно обжалване от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от това – въззивникът, ответник в първоинстанционното производство, е останал недоволен от атакуваното решение в неговата цялост.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, като постановено по редовно предявен иск, при наличие на всички положителни и отсъствие на отрицателни процесуални предпоставки за това, от компетентен съд, в рамките на правораздавателната му власт, в съответната форма.

Въззивната инстанция приема че същото е и правилно, при съобразяване на следното от фактическа и правна страна следното:

Служебно извършената справка по партидата на въззивното дружество в ТР установи „Страга Софт“ЕООД да е съдружник в същото с 40 дяла от капитала му, всеки с размер от по един лев.

Ангажираните пред СГС писмени доказателства пък установяват безсъмнено релевантните за предмета на производството факти относно: 1/ наличието на образувано изп.д. по реда на ДОПК под № 180587706/2018 г. срещу длъжника „Страга Софт“ ЕООД, ЕИК 200541777 за принудително удовлетворяване на публични вземания към 13.06.2022 г. в общ размер на 361 012. 64 лв. – главница, лихви и разноси; 2/ насочване на принудителното изпълнение по това дело срещу дружествените дялове на длъжника в „Рила Инфо Клъстер“ООД; 3/ налагането на запор върху тези дялове със запорно съобщение с изх.№ С 220022-121-0000132/16.02.2022 г., вписан в АВп на 22.02.2022 г.; 4/ връчване на 04.03.2022 г. на изявление по реда на чл.231, ал.3 от ДОПК за прекратяване на участието на длъжника „Страга Софт“ ЕООД с действие на изявление за напускане на съдружник.

По делото не е спорен фактът, че в тримесечния срок от връчване на това изявление

въззивното дружество дружеството не е изплатило припадащата се част от имуществото на съдружника длъжник по сметка на публичния изпълнител, определено съгласно чл.125, ал.3 ТЗ.

Не е спорен и фактът, че вземането, предмет на изпълнителното производство, не е погасено чрез плащане и към момента на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция /липсва изявление или доказателства за последното/.

Гореустановените факти предпоставят обжалваното решение да е правилно като правен резултат, като поради пълното споделяне от въззивната инстанция на изводите в подкрепа на същия, изложени от СГС, и за избягване на приповтарянето им се препраща към тях по реда на чл.272 ГПК.

Във връзка с оплакванията във въззивната се излагат допълнително и следните съображения:

Несъстоятелно е оплакването на въззивника за неправилност на първоинстанционното решение поради неточно приложение на материалния закон, в нормата му на чл.231, ал.3 ДОПК, предвид безсъмнената установеност на всички елементи от фактическия му състав, посочени по-горе.

Хипотеза на чл. 231 ДОПК е уредена от законодателя като правен способ за реализиране принудителното изпълнение за публично вземане, с цел осигуряване възможност на публичния изпълнител да удовлетвори принудително публичното притезание от специфично по съдържание вземане на длъжника - негово вземане към дружеството с ограничена отговорност, в което същият участва като съдружник, за равностойността на дружествения му дял, определен по правилото на чл. 125, ал. 3 ТЗ.

Аналогично на нормата на чл.517, ал.3 ГПК, основание за възникване на вземането е прекратяването на участието на длъжника като съдружник. Последното от своя страна настъпва като последица от връчването на изявлението на публичния изпълнител до дружеството.

Формалното наличие на всички обсъдени по-горе предпоставки сочат винаги на основателност на иска, който би могъл да се отхвърли единствено при установяване предпоставката по чл. 231, ал. 4 от ДОПК - изплащане от страна на дружеството по сметка на публичния изпълнител на припадащата се на съдружника част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ или ако удовлетвори/изплати самото вземането.

Ето защо и като е приел, че в случая всички положителни предпоставки за уважаване на иска са налице, като въззивникът нито твърди, нито ангажира доказателства да е налице хипотезата на чл.231, ал.4 ДОПК - т.е. да е платил задължението на длъжника, първоинстанционният съд е приложил точно материалния закон.

Доводите на въззивника по делото да не е установено наличието на издаден акт, с който да са установени публични задължения, дължими от оспорващия, не почиват на установените по делото факти. В случая установените публични задължения са в тежест не на самото въззивно дружество, а на съдружника в него - „Страга Софт“ЕООД, който безсъмнено има неплатени публични задължения, за принудителното събиране на които е образувано нарочно изп.дело.

Идентични съображения следва да се изложат и по отношение на оплакването, че били налице съмнения относно това кой бил носител на задължението, доколкото публичното задължение по основание и размер е ясно и безсъмнено установено в лицето на „Страга софт“ЕООД.

По изложените съображения, като правилно, атакуваното решение следва да се потвърди.

Съобразно изхода от спора пред настоящата инстанция и в полза на въззиваемата страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено по реда на чл. 37 ЗПП и чл. 23, т. 4 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от изложеното, Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети

състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 945/24.07.2023 г., постановено по т.д. № 1080/2022 г. по описа на СГС, ТО.

ОСЪЖДА „РИЛА ИНФО КЛЪСТЕР“ООД с ЕИК 202530946, със седалище и адрес на управление гр. София, ул.“Гебедже“№9, ет.4, ап.10 представлявано от управителя И. Б. Н. да заплати на ТД на НАП София сумата от 100 лева разноски по делото пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 вр. с ал.1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____